

Kl. 10:41

Karsten Lauritzen (V):

Jeg er meget enig med ordføreren fra Socialdemokratiet i, at tvangsægteskaber er noget frygtelig noget, og at det skal vi gribe ind mod. Men det er jo netop det, regeringen gør.

Regeringen lavede allerede i 2003 en handlingsplan for, hvad man skulle gøre i forhold til tvangsægteskaber. Og jeg er da fuldstændig enig i, at det bare ikke er nok at lave lovgivning på området og at lave lovgivning, så man kan straffe folk, der tvinger andre ind i ægteskaber. Men man har også gjort meget mere end det. Man har faktisk lavet nationale handlingsplaner, og man har faktisk taget hånd om problemet. Politiet og de rette myndigheder siger, at de føler, at de kan håndtere den udfordring, det er at forhindre tvangsægteskaber.

Og som jeg sagde tidligere: Når vi kigger på tallene, så er der jo flere med indvandrerbaggrund, som gifter sig med en dansker end med en fra deres hjemland. Og det tager jeg altså som udtryk for, at den retning, man har bevæget sig i, og de regler, man har lavet, virker.

Kl. 10:42

Formanden:

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Jeg siger tak til hr. Karsten Lauritzen.

Så er det fru Karen Hækkerup som ordfører.

Kl. 10:42

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Jeg kan ikke forestille mig noget, der er meget mere modbydeligt end tvangsægteskaber. Vi har i vores land og vores tradition et princip, der handler om, at vi har frihed over vores egen krop, over vores eget liv. Det er den frihed, man fratager unge mennesker, som bliver tvunget til at gifte sig med en, de ikke selv har valgt. Vi ved erfaringsmæssigt, at der er familier i Danmark, som lever i et parallelsamfund, som ikke er integrerede, og som stadig væk tvinger deres unge mennesker til at indgå ægteskab, på trods af at det ikke er det, de unge mennesker selv ønsker.

Det er ganske frygteligt for disse unge mennesker, og det drejer sig ikke kun om kvinder, som Venstres ordfører nævnte i sit indlæg. Det drejer sig også om unge mænd, som imod deres vilje indgår ægteskab, som de ender med ikke at være lykkelige i. Der er tale om en kulturkløft, og der er tale om en generationskløft imellem de unge indvandrere og dem, der har været her i længere tid.

Man kan ikke udelukkende afskaffe tvangsægteskaber ved at ville straffe sig ud af det. Hvis man skal nå hinanden i de her miljøer, hvis man skal nå hinanden og finde en form for forsoning, bliver der også nødt til at være en dialog. Derfor er det ikke nok udelukkende at ville forhøje strafferammen.

Regeringen lægger op til, at det nu skal kunne straffes med fængsel i indtil 4 år, hvis man tvinger nogen til at indgå ægteskab mod vedkommendes vilje. Socialdemokraterne er meget enige i, at der er behov for, at det skal være strafbart, men vi vil også gerne sige, at det ikke kan stå alene, for det kan højst sandsynligt ikke få nogen som helst til at blive dømt for at have tvunget andre til at indgå ægteskab. Det er i dag allerede forbudt at tvinge nogen til at indgå ægteskab, selv om det ikke er skrevet ind i loven i en selvstændig paragraf. Men i det her lovforberedende arbejde har vi jo måttet konstatere, at ikke én gang i dansk retshistorie er der nogen, der er blevet dømt for at have tvunget andre til at gifte sig med nogen mod deres vilje.

Så må man jo spørge sig selv, om det er, fordi vi ikke tror på, at der i Danmark findes unge mennesker – eller ældre for den sags skyld – som er blevet gift mod deres egen vilje. Der tror jeg man må være ærlig og sige: Dem findes der højst sandsynligt rigtig mange af. Problemet er bare, at de ikke får nogen hjælp. De kan ikke få hjælp, udelukkende ved at strafferammen forhøjes, og de kan ikke få hjælp fra regeringen, som kun vil lave signallovgivning, og som ikke vil gå ind og tage fat om de reelle problemer og finde løsninger, der vil kunne løse problemerne for de her unge mennesker.

Vi bliver nødt til at ville mere end at sende et signal. Vi bliver nødt til at turde lave en lovgivning, som kan hjælpe mennesker, som står over for at blive presset ud i ægteskab. Vi kan ikke tillade os at være ugrundige, og jeg synes, at det, som regeringen her lægger op til, er at være ugrundig. Det vil kun være strafbart at tvinge mennesker til at indgå ægteskab, hvis de er blevet slået, hvis de er blevet truet med at blive slået, eller hvis de er blevet frihedsberøvet. Det, vi ved, finder sted i rigtig mange af de her familier, er, at der bliver lagt et årelangt, massivt pres på de unge mennesker om, at de skal rette ind, for ellers vil de krænke familiens ære. Det vil i den her lovgivning slet ikke blive forbudt at presse mennesker til at indgå ægteskab, medmindre de altså bliver slået.